

Torna el Proust més etern

La traductora Valèria Gaillard, encarregada de la traducció d'"A la recerca del temps perdut" d'Edicions 62, assegura que l'obra de l'escriptor francès pot "canviar-te la vida"

Valèria Gaillard. | Edicions 62

"Proust et pot canviar la vida", explica Valèria Gaillard, la traductora de la reedició d'un clàssic de la literatura universal, *A la recerca del temps perdut* (<https://www.grup62.cat/livre-a-la-recerca-del-temps-perdut-pel-canto-de-swann/94718>) (Edicions 62) (<https://www.grup62.cat/livre-a-la-recerca-del-temps-perdut-pel-canto-de-swann/94718>). Aquest divendres, s'ha presentat el tercer volum, *El costat de Guermantes* (<https://www.grup62.cat/livre-el-costat-de-guermantes/302909>), després que el 2011 i el 2013 l'editorial publicqués *Pel cantó de Swann* i *A l'ombra de les noies en flor* en edició de butxaca i que ara veuen la llum en tapa dura. Gaillard comunica passió per l'obra de Proust, que reivindica com "un clàssic que reclama deixar de costat els tòpics" i al qual recomana llegir "deixant-te dur de la mà de l'autor".

Gaillard explica que Proust plasma a *A la recerca del temps* una vocació literària, l'afany d'un jove, fill d'una família burgesa benestant, per ser escriptor. "Però també és un retrat d'una galeria de personatges que dibuixen els temes eterns de l'amor, la gelosia, la mort i la pèrdua", remarca. La traductora nega que l'obra sigui inaccessible pel gran públic i subratlla l'afany per apropar-lo al lector, amb un llenguatge planer i actual que no vol perdre l'enorme riquesa lèxica proustiana.

Un fresc de la societat

A la recerca del temps perdut és també, segons Gaillard, "un gran fresc social" en què apareixen les classe socials en pugna, amb l'emergència de la burgesia i la decrepitud d'una aristocràcia en hores baixes -estem en la societat de finals del XIX i començaments del XX-, irritada perquè es veu obligada a pagar impostos.

Sense ser una novel·la social, Proust dona veu a les classes populars, d'obres a cambriers i xofers, detalls que mostren la consciència social de l'autor. Gaillard destaca "l'humor" de l'obra proustiana, amb quadres de personatges i escenes del tot hilarants.

El cas Dreyfus, protagonista

En el tercer volum presentat divendres, *El costat de Guermantes*, hi apareix de manera destacada l'afer Dreyfus, el cas que va esclatar el 1894 quan un oficial de l'exèrcit francès, jueu, va ser acusat d'espia i degradat. L'afer va dividir profundament la societat francesa i va generar una de les grans crisis de la III República francesa. La dreta conservadora va escometre contra Dreyfus mentre els sectors republicans i liberals el van defensar. Com explica Valèria Gaillard, "el tema agafava de prop l'escriptor, que era jueu per part de mare". Per a la traductora, *El costat de Guermantes* és una obra "obligada" per qui vulgui endinsar-se en l'afer Dreyfus.

Edicions 62 té previst anar publicant els altres quatre volums que formen el conjunt de l'obra, que es vol tenir culminada el 2027, quan farà cent anys de la publicació del darrer volum. Proust dona per molt i en temps en què hi ha qui busca consol en llibres d'autoajuda i cursos de relaxació, deixar-se dur per la recerca de la bellesa que fa Proust, o veure com es pot sobreposar al fracàs i a la pèrdua -el que ara en diríem resiliència- "pot donar sentit a la vida", diagnostica Gaillard.